

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocar, partea vătămată Ion Plascaru și avocatul Teodor Guțu în numele inculpatei, împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, pe cauza penală în privința lui

***Berladean Anjela Nicolai**, născut la 06 aprilie 1972, originar din s. Visoca, r-nul Soroca, domiciliată mun. Chișinău, str. Independenței 4/2, ap. 39.*

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 02.07.2009 – 13.12.2013;

- instanța de apel: 18.01.2014- 09.04.2014;

- instanța de recurs: 06.05.2014- 04.06.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013, Berladean Angela a fost condamnată:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - la 2 (doi) ani închisoare;

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - la 8 (opt) ani închisoare;

În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsă definitivă de 8 (opt) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

S-a dispus încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate Ploscaru Ion a prejudiciului material în sumă de 228 400 (două sute douăzeci și opt mii patru sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Berladean Anjela la finele lunii octombrie 2008, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, intenționat, prin înșelăciune și abuz de încredere, avînd o intenție unică, continuă, invocîndu-i lui Ploscaru Ion, faptul că este însărcinată de la ultimul, sub

pretextul că are nevoie de un spațiu locativ, a însușit de la acesta bani în sumă de 2 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale constituiau 31 000 lei, de asemenea sub pretextul că, are nevoie de mobilier (un pat și un covor) în eventualul apartament, tot de la partea vătămată a însușit suma de 17 000 lei.

Tot ea, motivînd că, nu mai dorește să păstreze copilul și are nevoie de bani pentru a face un avort, a însușit de la partea vătămată bani în sumă de 9 750 lei.

Ulterior, înșelîndu-l pe Ploscaru Ion că activează în calitate de contabil la BC "VICTORIABANK" SA, pentru a-l favoriza pe ultimul în fața directorului de bancă în acordarea unui credit, periodic, sub pretextul procurării de cadouri pentru director și membrii familiei acestuia, a însușit de la partea vătămată bani în sumă totală de 96 900 lei (16 000 lei cosmetică, 18 500 lei pentru procurarea unui televizor, 14 500 lei pentru un pandantiv din aur, 9 900 lei pentru laptop, 2 000 lei pentru instalarea calculatorului, 5 000 lei pentru pomană și 2 000 euro - bani în plic, care conform cursului oficial al Băncii Naționale constituie 31 000 lei).

Mai apoi, sub pretextul că, copilul pe care îl poartă este mort și are nevoie de o intervenție chirurgicală, a însușit de la partea vătămată bani în sumă de 2 500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale (1 euro/15,50 lei), constituie 38 750 lei.

Astfel, în perioada indicată, Berladean Anjela, prin înșelăciune i-a cauzat lui Ploscaru Ion o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 193 400 lei.

Tot ea, la 07 mai 2009, în jurul orei 12.00, aflîndu-se în domiciliul lui Ploscaru Ion, amplasat pe str. P. Zadnipru 15, ap. 65, mun. Chișinău, intenționat, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în mod tainic, din gentuța ultimului a sustras bani în sumă totală de 45 000 lei, prin ce a cauzat o daună materială considerabilă în sumă totală de 45 000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a depus apel, solicitînd casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ținînd cont de prevederile art. 82 Cod penal, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a-i aplica inculpatei o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de 13 (treisprezece) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu răspundere materială pentru un termen de 5 ani. În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili inculpatei o pedeapsă definitivă de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, la stabilirea pedepsei inculpatei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, considerînd, că pedeapsa stabilită inculpatei nu își va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal or, aceasta presupune conștientizarea de către inculpată a celor săvîrșite și reîncadrarea

acesteia în societate, aceasta în timp ce ea a fost anterior condamnată pentru infracțiuni analogice. Nu trebuie de omis nici atitudinea denigratoare a inculpatei, care a dus la tergiversarea examinării cauzei pe parcursul a 4 ani.

3.1. Apel împotriva sentinței a declarat și partea vătămată Ploscaru Ion, casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie condamnată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, iar în baza art. 190 alin. (5) Cod penal – la 14 (patrusprezece) ani închisoare. În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili inculpatei o pedeapsă definitivă de 14 (patrusprezece) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis pentru femei.

Apelantul a considerat sentința instanței de fond prea blândă or, la determinarea termenului pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont suficient de gradul de pericol social, de modul și de mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă și de cinismul cu care s-a acționat. Mai mult, a indicat apelantul și faptul că, de multe ori a fost șantajat de către inculpată de a nu se duce la ședințele de judecată întrucât îi va restitui prejudiciul, în realitate însă i se achita câte o sumă mică de bani.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Teodor Guțu în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia, pe capătul de învinuire în baza art.190 alin. (5) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, urmărirea penală în privința lui inculpatei, în baza art.190 alin. (5) Cod penal să fie încetată, din motivul lipsei faptei infracțiunii imputate.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că, cu sentința instanței de fond nu este de acord și o consideră neîntemeiată, ilegală și eronată deoarece cauza penală în baza art.190 alin. (5) Cod penal a fost intentată la comanda părții vătămate, care a decis în așa mod să se răzbune pe inculpată pentru că aceasta i-a comunicat că nu mai dorește să aibă cu el niciun fel de relații și că și-a găsit un alt bărbat – Iacob Mihai, cu care intenționează să se căsătorească astfel, sentința dată fiind întemeiată doar în baza declarațiilor acestuia și a martorului Godoroja Lidia, sora inculpatei - care în ședințele primei instanțe s-a folosit de dreptul de a nu depune declarații.

Din materialele cauzei rezultă că, în lunile noiembrie-decembrie 2008, partea vătămată i-a acordat inculpatei un împrumut bănesc în sumă de 16 000 euro, fapt confirmat prin recipisa în original, anexată la materialele cauzei, pe care ultima s-a obligat să o restituie pînă la 01.08.2009, fapt recunoscut de însăși Ploscaru Ion în ședința de judecată din 07.07.2009, situație care încă odată denotă lipsa componentei de infracțiune imputate în acțiunile inculpatei. Un alt motiv de considerare a sentinței ca fiind ilegală este încălcarea dreptului inculpatei la apărare, situație exprimată prin aceea că, la 29.10.2013 instanța de recurs s-a expus asupra legalității aplicării măsurii preventive în privința inculpatei, iar după restituirea materialelor instanței de fond, ultima a fixat ședința de judecată pentru 13.11.2013, ora 12:00, dată despre care, el nu

a fost legal înștiințat, următoarea ședință fiind stabilită pentru 14.11.2013, fiind solicitată și prezența unui apărător din oficiu, aceasta în condițiile în care, inculpata avea deja un avocat angajat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, au fost respinse apelurile declarate, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpata a săvârșit infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reiterat că, deși inculpata vina în cele ce i se incriminează nu a recunoscut nici la urmărirea penală și nici în timpul cercetării judecătorești, vinovăția acesteia este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, examinate în instanța de fond și verificate în cadrul instanței de apel, și anume prin declarațiile părții vătămate Ploscaru Ion date în ședința instanței de apel, a martorului Godoroja Lidia, care a refuzat să dea declarații în instanța de fond, însă declarațiile date în cadrul urmăririi penale au fost verificate în instanța de apel, a martorilor Bobu Tamara, Cebotari Iurie și Filimon Iurie, a proceselor-verbale de ridicare din 15.05.2009 și 12.05.2009, procesele-verbale de percheziție din 12.05.2009 și 28.05.2009, procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.05.2009 și raportul de examinarea medico-legală nr.119/S.

Urmare a celor expuse, Colegiul a considerat că, prima instanță a cercetat în modul stabilit probele prezentate, le-a analizat în ansamblu și a adoptat o sentință corectă, întemeiată și legală prin care a recunoscut-o pe Berladean Anjela vinovată în comiterea infracțiunii de escrocherie prevăzută la art.190 alin.(5) Cod penal, adică, *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari* și infracțiunii de furt prevăzută la art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal adică, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* or, în baza probelor enunțate mai sus, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că, instanța de fond corect a constatat prezența în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate, lipsind careva motive întru casarea sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatei, nerecunoașterea vinovăției de către aceasta, Colegiul a apreciat ca fiind o poziție de autoapărare și eludare de la răspunderea penală.

Cu referire la infracțiunea prevăzută la art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, Colegiul a reiterat că, după cum rezultă din declarațiile inculpatei date în cadrul instanței de fond (f. d. 118, Vol. I), vina în sustragerea banilor Berladean Anjela a recunoscut-o parțial, explicând că în timp ce Ploscaru Ion a ieșit din apartament, ea a plecat luând cu

dînsa și banii întrucît nu știa ce să facă cu aceștia. A explicat că banii nu i-a furat, dar i-a luat.

În detrimentul poziției apărării, Colegiul a apreciat ca fiind corectă calificarea acțiunilor inculpatei potrivit art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal, întrucît există latura obiectivă întregită a acestei componente de infracțiuni.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a menționat că, este prezentă atît latura obiectivă cît și latura subiectivă.

Latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă în primul rînd prin intenție directă, obligatoriu fiind și identificarea scopului special și anume – a scopului de cupiditate.

Cu referire la speță, s-a menționat că, anume prin intermediul înșelăciunii inculpata a exercitat o influență psihică asupra conștiinței și voinței lui Ploscaru Ion care, ca și cum cedînd bunurile sale inculpatei, a presupus în mod eronat că ultima este îndreptățită a le lua și deși în aparență partea vătămată și-a transmis bunurile benevol către inculpată, aceasta nu este decît o “prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur, cum ar fi în cazul de față, martorilor, caracterul legitim al acțiunilor.

Colegiul a respins afirmația apărătorului inculpatei despre răzbunarea părții vătămăte pentru trădarea fidelității, deoarece inculpata i-a comunicat lui Ploscaru Ion că, nu mai vrea să aibă relații cu el întrucît și-a găsit un alt bărbat ca rezultat, acesta depunînd o plîngere la organul de urmărire penală, aceasta negăsindu-și confirmarea pe parcursul examinării cauzei or, după cum rezultă din declarațiile martorilor Cibotari Iurie și Filimon Petru, între partea vătămată și inculpată nu exista o relație bazată pe sentimente, metoda înșelăciunii utilizată de către inculpată față de Ploscaru Ion în scop de cupiditate fiind demonstrată și prin faptul că, deși, precum afirmă avocatul inculpatei între aceasta și Ploscaru Ion exista o relație bazată pe careva sentimente, prima, în aceeași perioadă de timp în care pretinde că, se întîlnea cu partea vătămată fiind în relații de concubinaj cu acesta, întreținea relații și cu Iacob Mihail, fapt confirmat prin declarațiile martorului Bobu Tamara.

Instanța de apel a respins argumentul apărătorului precum că, între partea vătămată și inculpată exista concubinajul, deoarece partea vătămată niciodată nu a văzut apartamentul pe care inculpata l-a închiriat pe banii transmiși de către Ploscaru Ion, context în care, s-a menționat și faptul că, plîngerea a fost depusă la organul de urmărire penală la 08.08.2009, adică a doua zi după sustragerea sumei de 45 000 lei.

Cu referire la pretinsa prezență a unui contract de împrumut între inculpată și Ploscaru Ion avînd ca obiect suma de 16 000 euro, Colegiul a respins și acest argument considerîndu-l declarativ și mincinos remarcînd că, poziția dată a părții vătămăte – întocmirea unei recipise, o apreciază ca rezultatul unui alt procedeu utilizat de inculpată față de partea vătămată, în vederea eschivării sale de a fi trasă la răspundere penală, la mijloc fiind promisiunea acesteia de a-i restitui suma prejudiciului cauzat,

situație ce se atestă prin cererile depuse de ambele părți la 20.11.2012 (*f.d.187-188, Vol. II*) prin care, Ploscaru Ion a declarat că, s-a împăcat cu inculpata și pretenții față de aceasta nu are, întrucât prejudiciul i-a fost restituit, motive pentru care solicită încetarea cauzei penale date, concomitent inculpata solicitând instanței de fond încetarea cauzei penale în privința sa, pe motiv că s-a împăcat cu partea vătămată, aceasta ca mai apoi, la 25.02.2013, Ploscaru Ion să solicite insistent primei instanțe, amânarea examinării cauzei în legătură cu faptul că, este bolnav (*f.d.214, Vol. II*), iar la 16.04.2013, printr-o cerere adresată instanței de fond, inculpata să solicite amânarea examinării cauzei pe motiv că nu dispune de toată suma de bani pentru a se achita cu Ploscaru Ion (*f.d.234, Vol. II*), ca într-un final, la 17.05.2013, partea vătămată să declare că, în tot acest timp a fost influențat de inculpată și avocatul acesteia, fiindu-i promis restituirea prejudiciului ce i-a fost cauzat (*f.d.5, Vol. III*).

Referitor la argumentul avocatului inculpatei precum că a fost încălcat dreptul acesteia la apărare, Colegiul a reiterat că și acest argument este unul declarativ din care motiv a fost respins ca fiind neîntemeiat or, după cum rezultă din materialele cauzei (*f.d.71, Vol. III*), la 13.11.2013, de către Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău a fost întocmită o solicitare de acordare a asistenței juridice garantate de stat, ca rezultat fiind desemnat Gheorghe Jolea aceasta întrucât, din cele de peste 195 ședințe de judecată care au avut loc în instanța de fond, 80% s-au amânat ca rezultat al solicitărilor înaintate de către inculpată și apărătorul acesteia. Privitor la dubiul apărătorului inculpatei despre faptul cum este posibil de a face cunoștință cu 3 volume într-un termen scurt, adică de o zi, Colegiul a menționat că, aceste 3 volume constituie în preponderență cereri de amânare a părților apărării, ci nu mijloace probatorii.

În ceea ce privește cererile de apel declarate de către de procuror și partea vătămată Ploscaru Ion, Colegiul a menționat că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond inculpatei și anume de 8 (opt) ani 6 (șase) luni închisoare este una ce implică o suferință (aflicțiune), pe măsură de a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare, exemplaritate și înlăturare temporară a inculpatei din societate pentru a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății.

Astfel, Colegiul penal a reținut că, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatei s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor, de personalitatea inculpatei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, de persoana inculpatei – că are antecedent penal, de faptul că, vina nu și-a recunoscut-o, motive pentru care, just a conchis că, corectarea inculpatei, nu este posibilă fără izolarea ei de societate, aplicându-i o pedeapsă echitabilă și legală

De asemenea, Colegiul penal a reiterat că, instanța de fond corect și cu respectarea prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, a decis admiterea acțiunii civile înaintată de partea vătămată Ploscaru Ion.

5. Împotriva deciziei menționate, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care

solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel a comis o eroare de drept prin faptul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și anume prin faptul că, inculpata anterior a fost judecată, iar pînă la stingerea antecedentelor penale pentru două infracțiuni grave, aceasta a săvîrșit infracțiunile de care este condamnată, inclusiv, una din acestea fiind o infracțiune deosebit de gravă, cea ce conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, constituie o recidivă periculoasă.

5.1. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor instanțelor de fond a declarat și partea vătămată, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, iar în baza art. 190 alin. (5) Cod penal – la 14 (patrusprezece) ani închisoare. În baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili inculpatei o pedeapsă definitivă de 14 (patrusprezece) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis pentru femei.

Recurentul și-a motivat recursul prin faptul că, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 09.11.2005, inculpata anterior a fost condamnată pentru săvîrșirea a două infracțiuni grave și pînă la stingerea antecedentelor penale, aceasta a săvîrșit două infracțiuni, una fiind deosebit de gravă, cea ce conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, constituie o recidivă periculoasă.

Totodată, partea vătămată a invocat că, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de gradul de pericol social, de modul și mijloacele de săvîrșire a faptei și incorect s-a stabilit categoria penitenciarului de executare a pedepsei, contrar prevederilor art. 72 alin. (6) Cod penal, care prevede că femeile condamnate execută pedeapsa în penitenciar pentru femei.

5.2. Avocatul Teodor Guțu în numele inculpatei a declarat recurs ordinar împotriva hotărîrilor pronunțate, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie achitată de săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii imputate, iar învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie încetată, din motul expirării termenului de prescripție.

În recursul său avocatul-recurent a invocat că, pe parcursul examinării cauzei careva probe care ar confirma vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal nu au fost prezentate. Nu au fost confirmate cu probe veridice declarațiile părții vătămate, precum că ultimul a fost înșelat de inculpată, iar declarațiile acestuia nu sunt sincere și obiective, deoarece Berladean Anjela a împrumutat de la partea vătămată suma de 16 000 euro, fapt confirmat și prin recipisa anexată la materialele cauzei, pe care ultima s-a obligat să-i restituie pînă la 01.08.2009. Faptul împrumutului a fost confirmat și de către Plăscaru Ion.

Totodată, recurentul menționează faptul că, partea vătămată nu a declarat că inculpata i-a restituit suma de 1700 euro, adică a reparat prejudiciul cauzat în rezultatul sustragerii banilor (30 000 lei).

Referitor la învinuirea în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, avocatul relevă că, infracțiunea a fost comisă la 07 mai 2009, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, inculpata urmează a fi liberată de răspunderea penală pe acest episod, din motivul expirării termenului de prescripție.

6. Referință asupra recursurilor ordinare declarate de procuror și partea vătămată a depus avocatul Teodor Guțu, prin care consideră că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind neîntemeiate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

7.1. Cu referire la recursul avocatului, instanța de recurs reține că, potrivit textului recursului declarat de avocat, ca temei pentru recurs a invocat pct. 6) și 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; sau cînd persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;*

Colegiul penal reține că, aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs, deoarece instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Mai mult ca atât, instanța de recurs precizează că, avocatul nu a specificat care anume din erori prevăzute la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală au avut loc în instanța de apel.

Referitor la argumentul recurentului precum că, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost comisă de către Berladean Anjela la 07 mai 2009, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, inculpata urmează a fi liberată de răspunderea penală pe acest episod, din motivul expirării termenului de prescripție, Colegiul penal menționează că, la momentul pronunțării hotărârilor în instanța de fond și apel, termenul de prescripție nu era expirat, cu atât mai mult că, acest temei nu a fost invocat de către apărător în apelul său, iar temeiurile pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

7.2. *Referitor la recursurile declarate de procuror și partea vătămată*, instanța menționează că în ambele recursuri au fost invocate aceleași motive și ca temei pentru recurs fiind pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii; cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În cazul dat, instanța de recurs menționează că nici unul din temeiurile invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, mai mult, atât procurorul cît și partea vătămată nu au menționat care anume din erori prevăzute la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală au avut loc pe parcursul judecării cauzei date.

Totodată, Colegiul penal respinge argumentul invocat de recurenți precum că, instanța de apel a comis o eroare de drept prin faptul că inculpata anterior a fost judecată, iar pînă la stingerea antecedentelor penale pentru două infracțiuni grave, aceasta a săvîrșit infracțiunile de care este condamnată, inclusiv, una din acestea fiind o infracțiune deosebit de gravă, ceia ce conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, constituie o recidivă periculoasă, deoarece acest temei nu a fost invocat de către acuzatorul de stat sau de către partea vătămată în apelurile examinate, iar conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor din alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Totodată, instanța de recurs menționează că, conform pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30.10.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, stipulează că, *temeiurile de drept pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.*

Referitor la motivul părții vătămate și anume faptul că, la stabilirea pedepsei incorect s-a stabilit categoria penitenciarului de executare a pedepsei, contrar prevederilor art. 72 alin. (6) Cod penal, care prevede că femeile condamnate execută pedeapsa în penitenciar pentru femei, Colegiul penal îl consideră ca fiind unul declarativ și nu afectează soluția instanței de judecată, deoarece în cazul dat a fost condamnată o femeie și prin urmare este logic că aceasta urmează să-și execute pedeapsa în penitenciar pentru femei.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurenți și anume art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 11) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor declarate de procuror, partea vătămată și avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, partea vătămată Ion Plascaru și avocatul Teodor Guțu în numele inculpatei, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, pe cauza penală în privința lui Berladean Angela, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 iulie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu